

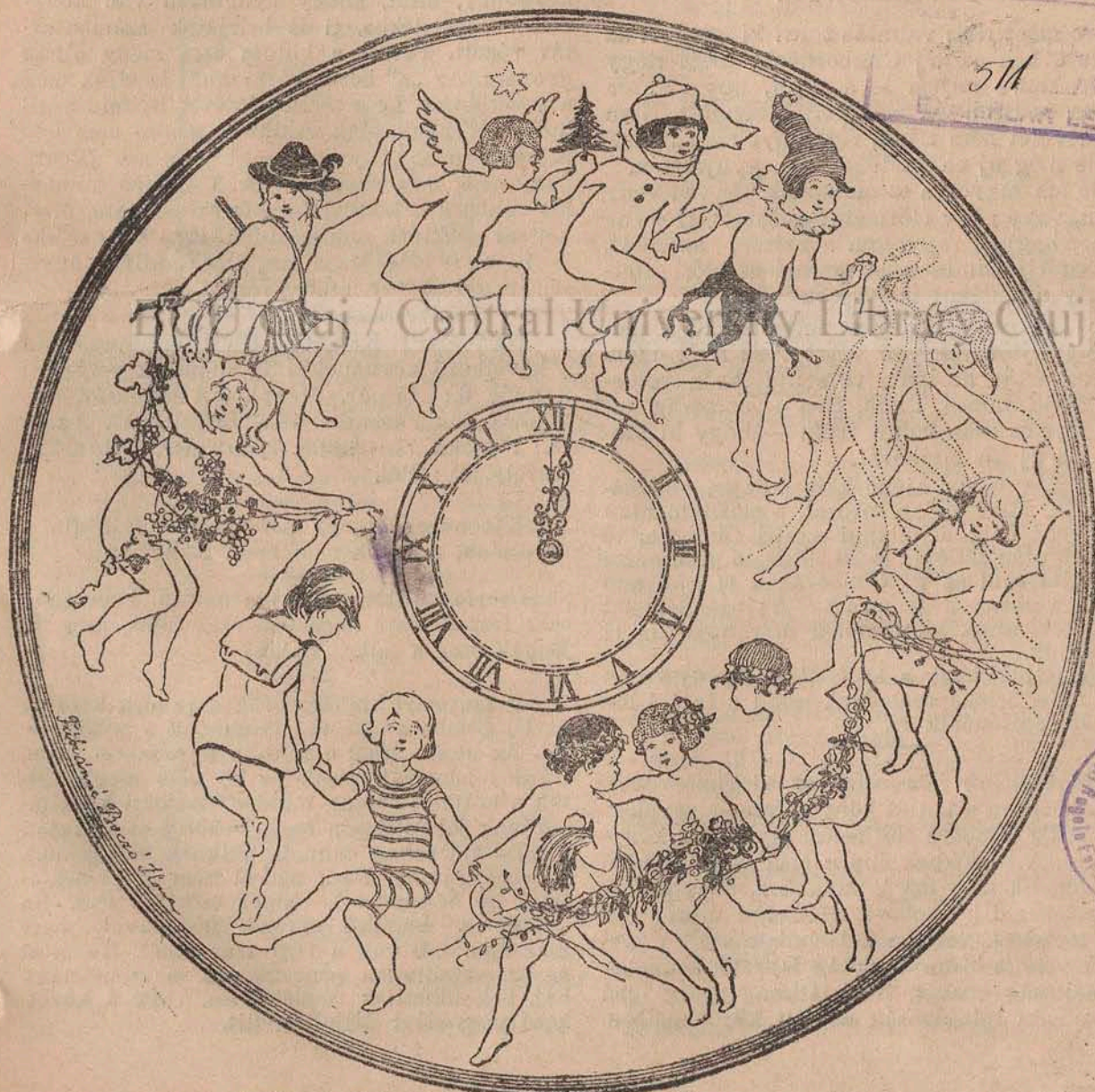
UJ CIBBORA

Az Uj Cibbora Családszövetség képes gyermeklapja

MEGJELENIK HAVONTA HÁROMSZOR

SZERKESZTI ES KIADJA:

F. LÁSZLÓ MARCELLA

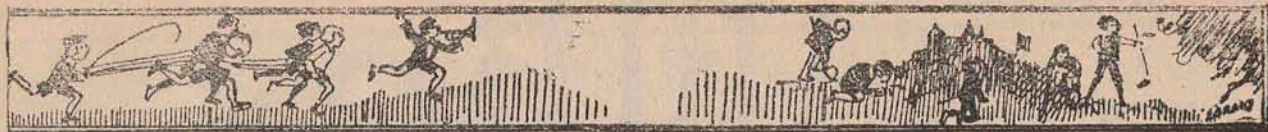

511 35
LIBRARY & LEGAL

36.12
20.12
932

Boldog új évet!

APRÓSÁGOK — TARKASÁGOK

A karácsonyi és ujévi ünnepek miatt az Uj Cimborá 1. és 2-ik számát összevonva adjuk. A 3-ik szám rendes időben, jan. 20-án fog megjelenni, ugyszintén a többi számok is a szokásos 12 oldalas terjedelemben.

*

AZ UJ CIMBORA II. ELŐFIZETŐGYŰJTŐVERSENYE.

No most itt a vallatás sora: ki mit tett az elmúlt évben az Uj Cimboráért! Dini nagy szégyenkezve hajtja le a fejét, ugy szintén Marika és Béci. Ok nem tettek semmit. Nem hogy levelet nem írtak, rejtvényt nem fejtettek, de még uj előfizetőket sem gyűjtöttek.

De ám ragyog a szeme annak, aki két vagy három, vagy négy előfizetőt gyűjtött. Hogyne örülne, hogyne ragyogna a szeme, amellet, hogy az Uj Cimborá boldogulását elősegítette, még ajándékot is kapott.

No, de se baj, aki nem vett részt az I. előfizető-gyűjtőversenyen, részt vesz a II.-ikon. Ez lesz aztán az igazi verseny! Azon versenyez majd Janesi, Pista, Éva — ez pedig komoly lesz és nem holmi tréfa — hogy ki szerez több uj kis cimborát.

Az I. verseny ajándékait (könyv, csokoládé, játék, Miki levél sorozat, 5 előfizető után egynegyed évig díjtalanul az Uj Cimborá, 10 előfizető után fél évig és 20 előfizető után egész évig díjtalanul az Uj Cimborá), a II. előfizető gyűjtő versenyen is adjuk. Az ajándékokat húsvétkor adjuk ki, illetőleg már húsvétra el is küldjük.

Reméljük, hogy a II-ik előfizetőgyűjtő versenyünkbe bekapcsolódnak majd a tanító bácsik és tanítónénik is.

Megtanítjuk könyvelni az uj cimborákat. No nem éppen a kettős könyvelésre — egyelőre csak az Uj Cimborá előfizetési díjainak a könyvelésére. A szülőknek éppen elég gondjuk van, nem vehetik még azt is magukra, hogy mikor is jár le az Uj Cimborá előfizetési díja? Ezt csak tartásotok számon kis cimborák ti. Ügyesedtek vele és bizonyos fokig fejleszti bennetek az önállóság érzését. Az önállóság pedig igen fontos lelki tulajdonság az élet küzdelmeiben.

Minden más városban, faluban lakó kis cimboránknak küldünk egy kis könyvelési könyvecskét. Bele vezetjük, mennyit fizetett eddig, a bevezetésből meglátjátok, hogy mikor kell legközelebb fizetni. Amikor az az időpont eljön, szóltok szüleiteknek: édesapa, lejárt az Uj Cimborá előfizetési díja, fizessük ki. Akkor egy postautalványon bekülditek a pénzt és amikor a kiadóhivatal nyugtázta az előfizetést, ugyanugy, mint, ahogy nyugtázva van könyvelési fizetetekbe, ti is beírjátok számontartás végett. Persze a küldés nem megy olyan gyorsan. Az „a” betűs városoknál kezdjük meg a szétküldést. Lesz esetleg husvét is, míg a zilahiak is megkapják. Akiknek semmi nem lesz bejegyezve a könyvecskéjükbe, az azt jelenti, hogy azok még nem fizettek. Ügyeljen minden kis cimborá a könyvelési könyvecskéjére, mert kétszer senkinek sem küldünk. Egy könyvecské 3-4 évre is elég. Majd meglátjuk, milyen ügyesen vezetitek ezt a könyvecskét.

NÉVNAPI KÖSZÖNTŐKRŐL. Januárban a következő névnapokra tanulhattok verseket: Január 6.: Gáspár, Menyhért, Boldizsár. 10.: Vilmos. 13.: Veronika. 16.: Marcella. 17. Antal. 18.: Piroska. 21.: Ágnes. 22.: Vince, Artur. 28.: Károly. 25.: Pál.

Két néger ül egy padon. Az egyik fia a másíknak, a másík nem apja. Akkor kije?

Cserfa csattan, ezer ága pattan. Ezer ágon ezer fészek, ezer fészekben ezer tojás, ezer tojásnak ezer a szike. Mi az?

A szatmári kis cimborák már meg kezdték az Uj Cimborá első évfolyamának a bekötését. Az utolsó szám a 25-ös, a karácsonyi szám, Gárdos bácsival (Deák-tér 3.) már megbeszéltek a kötetés dolgát, minden szatmári kis cimborának jól és olesón fogja bekötni az ujságját.

De ám sokan vannak, akiknek hiányzanak az első számok. Ezek nélkül nem lehet bekötetni az évfolyamot, éppen ezért jó lesz, ha siettek a hiányzó számok pótlásával, mert már nem sok van a régi számokból. Ha most egyszerre nincsen pénzetek rá, az sem nagy baj, beküldhetitek részletekben, vagy a következő negyedévi díjjal együtt.

AZ UJ CIMBORÁK UJÉVI IMÁDSÁGA.

Édes jó Istenünk!
Im eljött az újév, megköszönjük néked,
Hogy kis táborunkat eddig óvtad, védted.
Oh légy velünk mindig, jószándékunk áldd meg,
Büntől a világot szerzettedel válsd meg.
Sokasodjon számunk, erősödjünk szépen,
Gyarapodjunk testben, lélekben eképpen.
S akik értünk élnek, kik értünk dolgoznak,

Szível, lelket adnak a rideg soroknak.
A kik szerzetteddel tanítanak, nevelnek,
Áldd meg lépteiket merre járnak-kelek,
Adj nekik kiárlást, erőt, egészséget,
Adj nekik, adj nekik sok boldog újévet.
S édes jó Istenünk, hallgasd meg a szavunk,
Tartsd meg nekünk, tartsd meg a mi kicsi lapunk . . .

Az új esztendő kezdetén

A jó Isten kegyelme átsegített bennünket az 1933. év nehéz küzdelmein. Nagy ut volt, nagy eredmény, amit eddig elértünk. Az indulásunknál magunk sem hittük, hogy elérjük ezt az eredményt.

Különösen a kezdetben, hányszor szorította össze a szívünket az aggodalom, hogy vajjon megtudjuk-e nektek tartani ezt a kicsi lapot? Hogy vajjon megszeretitek-e az Uj Cimborát akkor is, ha nem jelenik meg szemre tettszerűbb külsővel? Hogy vajjon megérezitek-e a sorokon, a meséken, a verseken keresztül, hogy milyen szeretettel irogatnak nektek az Uj Cimborá irói?

Drága kicsi virágpalántái ennek a gyönyörű erdélyi virágoskertnek, nem kellett értetek sokáig aggódni, megértettétek ti a mi munkánkat — itt a sok levélke, mind ti irtátok — azt olvasom ki belőlük, hogy a szívetekbe fogadtátok ezt a kicsi ujságot.

Emlékeztek még az Uj Cimborá beköszöntőjére? Ezzel a beköszöntővel indulunk neki az új, 1934. évnék is.

Azt akarjuk, hogy az Uj Cimborá élő ka-

pos legyen gyermek és gyermek között, az élet és az iskola, a múlt hagyományai és a jelen kötelességei között. Azt akarjuk, hogy a mi ujságunk, a ti ujságotok, a mindnyájunk ujsága legyen az Uj Cimborá.

Nehéz volt az elmúlt esztendő, hisszük, hogy annál jobb, könnyebb lesz az új esztendő. Hiszük, hogy kis táborunkban új életkedvvel indul meg a munka — új levelező kis cimborákat kapunk, a rejtvényfejtés még népszerűbbé válik, a rajzolatok szebbnél szebb rajzokat készítenek, a bélyeggyűjtők tovább gyűjtik a bélyeget és most a II. előfizetőgyűjtő verseny megindulásakor mutatja meg minden kis cimborá, hogy mit tud tenni az Uj Cimborá megtartásáért.

Hittel, bizakodással indul el az Uj Cimborá az 1934. év kezdetén. Istenbe vetett hittel, hogy a munkánkat siker koronázza majd.

Ebben a hitben kívánunk kis cimborák nektek is:

Boldog új esztendőt.

Szerkesztő néni.

Föld alatt, föld felett

I r t a : L á s z l ó M a r c e l l a

A pápaszemes urak ott jöttek el mellettem és mindent kihallgattak, amit én álmomban mondtam. Így történt a szerencsétlenség, amely miatt neked huszonöt évig kellett bolyongani a sötét földalatti utakon, megbocsátsz e ezért nekem, Szökőkut?

Szökőkut elrészényülten csobogott:

— Oh, hát hogyan bocsátanék meg, hiszen véletlen volt az egész. Nem voltál az oka. Mert arról igazán nem tehet senki, ha álmában beszél. Az a fő, hogy most már újra itt vagyok köztetek. De mond csak kérlek, mi van Hajnallal, az én szépséges mátkámmal? — kérdezte aggódva Szökőkut. — Nem rabolta el a vén Napkirály?

— Hajnal most is olyan szép, mint huszonötévvvel ezelőtt. S azóta is mindig várt rád. Azt mondta, ha kell száz évig is vár, de sohasem lesz másnak a felesége. A vén Napkirály még jobban járt utána, hogy nem voltál itt, de Hajnal megüzente neki egy napszállal, hogy utána ugyan hiába is jár.

Szökőkut ezeknek a szavaknak nagyon megörvendett s elhatározta, hogy most már nem halogatja tovább, hanem egy-kettőre megtartja a lakodalmat.

Mi történt a pápaszemes urakkal?

— De azt tudod-e, Szökőkut pajtás, hogy mi minden történt, amíg te nem voltál itt? — kérdezte az egykori kisfiú — persze, most már, mint bajszos nagy ember.

— Ugyan mi?

— Nagy földrengés volt! Rengett, mozgott a föld. Mindenki jajgatott, menekült, futott, nehogy a házak rájuk dőljenek. A nagytemplom tornya le is zuhant.

— Oh, óh! — szörnyülködött Szökőkut — de mondd tovább.

— Az országháza is összeomlott. És, amit senki sem tud megmagyarázni, a földrengés alkalmával eltűnt a három pápaszemes ur is. Ke-

resték, kutatták őket, de mintha a föld nyelte volna el, még csak nyomukra sem akadtak.

Szökőkut mosolygott:

— Valóban a föld nyelte el őket. Mind a hármat.

— Mit beszélsz, Szökőkut? Vagy a nagy öröm zavarta meg az eszed?

— Dehogyan is zavarta! A három pápaszemes urral azonban csakugyan találkoztam.

— Hol? Mikor? Hogyan?

— A föld alatt!

— A föld alatt?

— Igen.

— És élve?

— Egy kicsit rossz bőrben ugyan, de élve. Azt hiszem, nem soká látni fogjuk őket.

— Hol?

— Itt a föld felett!

Itt a föld felett? Szökőkut, te rejtélyekben beszélsz. De igaz, különben még nem is tudom, mi minden történt veled huszonöt év alatt. Meséld el földalatti utjaidat úgy, ahogy azt nekem huszonöt évvel ezelőtt megígérted. Talán megoldódik a rejtély is, amely most még a három pápaszemes urat körülveszi.

— Már jó sok idő telt el, hogy lenn bolyongtam a földalatti utakon, — kezdte meg elbeszélését Szökőkut. — Kerestem Aranytelért, Ezüstvirág nagyanyját, de az nagyon messze lakott, nem lehetett olyan könnyen eljutni hozzá.

Egyszer, amint megyek az uton, csak hallok ilyenféle hangokat:

— Jaj, de sötét van ezalatt a föld alatt, ha pápaszemem nem lenne, talán nem is látnék. Mit szóltok hozzá kedves barátaim?

— Mi is ezen a véleményen vagyunk — válaszolták azok. És sóhajtottak keservesen:

— Hej! Mégis csak jobb volt a föld felett, bár mégegyszer tudnánk feljutni a föld felszínére.

Meghökkenve hallgattam a hangokat. Teremtő Isten! Hisz ezek az én ellenségeim, a pápaszemes városi urak, ismerem a hangjukról.

— És csakugyan azok voltak? — kérdezte izgatottan Szökókut barátja. — Hogy kerültek oda?

— Épp ezen tünődtem én is. Hogy kerültek ezek ide? Pár lépést tettem előre s egy ut kanyarulatánál meg is pillantottam mind a három pápaszemes urat. Ott botorkáltak a föld alatti sötétben, karonfogva, egymást támogatva.

Nem vagyok gyáva legény, aki egykönnyen megijed még a saját árnyékától is. Elhatároztam magamban, hogy meg fogom mondani a magamét ezeknek a szigorú, pápaszemes uraknak.

— Jónapot, jónapot, pápaszemes városi urak — csobogtam hangosan, bátran — talán büntetésből kerültek ide a föld alá? A sziklák úgy látszik, az én pártomon voltak, mert gúnyosan ismételték a szavaimat:

— Talán büntetésből kerültek ide a sötét föld alá?

A három ur ijedten rezzent össze. Megismertek.

— Szökókut! — rebegették mindhárman. Most mi lesz velünk? Amilyen bátor, kemény fickó ez a Szökókut — így tanácskoztak egymás között — még meg is ölhet bennünket.

Még jobban egymásba kapaszkodtak és a foguk csak úgy vacogott a félelemtől.

— Ugye, most félnék tőlem, tisztelt pápaszemes urak? Hallom, még a foguk is vacog a félelemtől. De félhetnek is tőlem, mert én rettenetes bátor fickó vagyok, nem félek senkitől, akárkinek is megmondom a magamét.

A sziklák ezt is ismételték. (Ugy látszik, tetszett nekik a Szökókut bátorsága.)

— Nem félek senkitől, akárkinek megmondom a magamét!

A pápaszemes urak látták, hogy a dolog több kettőnél, könyörgésre fogták a dolgot:

— Kedves jó Szökókut, ne haragudjon ránk. Belátjuk, hogy gonoszságot cselekedtünk, de meg is vert érte a jó Isten. Engedje meg, hogy jóvá telessük minden vétünkünket.

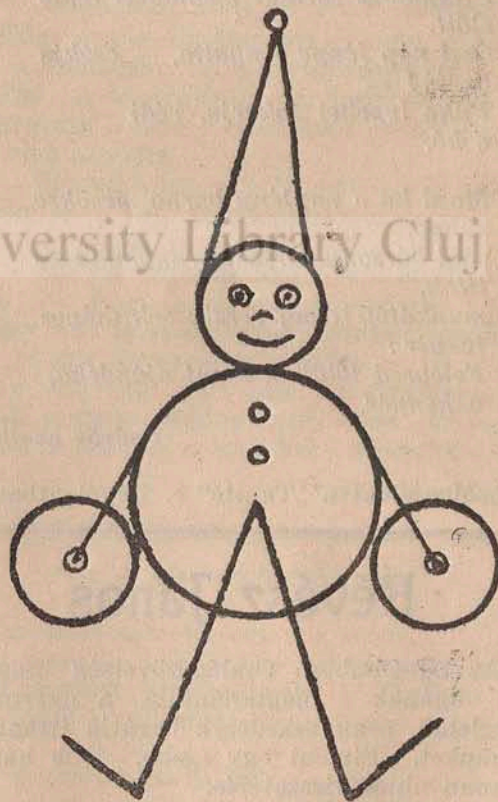
Az egyiknek még a könnye is kiesordult a szeméből, ami a többieket is elérezkenyitette s a három pápaszemes ur zokogni kezdett. Ugy

sirtak, mint a záporosó.

— Jaj, jaj! — zokogott az egyik és a pápaszemét törölgette. — Nekem egy leánygyermekem maradt a föld felszínén. Most jár az első elemi osztályba. Ki ad neki irkára, meg palavesszőre valót? Oh, hogy fáj érte a szívem. Tán soha nem láthatom többé ebben az életben...

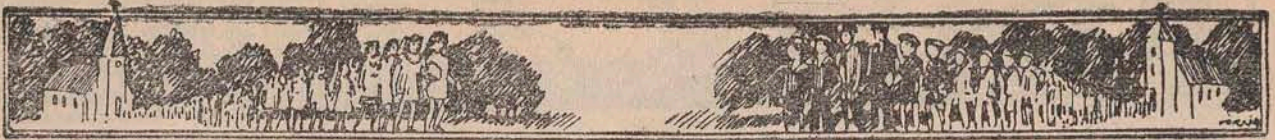
— Nekem egy kis kutyám maradt otthon, a Fifike, éhen fog pusztulni nélkülem, mert rázártam az ajtót — zokogott a másik.

— Nekem se kutyám, se macskám, de azért én is szeretnék visszamenni a föld felszínére — zokogott a harmadik.

Cintányér van a kezembe
Összeverem jókedvembe
Bár cipóm nincs, van fővegem,
Bohóc Béci az én nevem.

(Az ügyes rajzoló Bohóc Bécit is megtanulja rajzolni.)

ALSZIK A KENYÉR

*Barna mezőkre hódunnát terít
a tél.*

*Zörgő faágak panaszát hordja
a szél.*

*Varju károg, a hó pihegése se
hallszik.*

*Meleg rögpárnán puha kenyерünk
alszik.*

*Magvető ember dallal vetette
el őt...*

*Pitypalaty járkált megáldott lépte
előtt.*

*Őszi nap fénye ringatta, — csókja
be jó! —*

*Puha lepellet takarja, védi
a hó.*

*Majd ha a napfény barna mezőkre
zuhog,
zöld bársony sarjad, aranykalászos
titok,
munkától izzad, vérzik sok dolgos
tenyér:*

*Felébred földünk szent ajándéka,
a kenyér.*

Csűrös Emilia.

* Megjelent a „Tanító” c. folyóiratban.

Révész János

Az Uj Cimbora Családszövetség nagybányai ágának a megteremtője, a gyermekek meglelelkü, aranyoskedélyü barátja itthagyt bennünket. Elment egy szebb, jobb hazába, ahonnan nincs visszatérés.

Még dec. 10.-én, amikor rajzkiállításunkat tartottuk Nagybányán, ott volt együtt a kis cimborákkal, megnézett minden rajzot, gyönyörködött bennük, szinte nem akarta elhinni, hogy az érdekesebbnél-érdekesebb rajzokat mind gyermekek rajzolgatták.

Ugy áll előttem, ahogy a Polgári Kör ajtajánál megállt s búcsuzás előtt még egyszer

visszanézett a diszbeöltözött termen. Valahova nagyon messze láthatott, tul a sok-sok gyermekrajzon, tul az esztendőkön, valahol, valami nagyon szépet láthatott, ezeknek a drága, bizakodó gyermeklelkeknek a jobb sorsát láthatta a jövendő ködös homályában, mert az arcán mosoly és öröm sugárzott, amikor mondta:

— Csak örülni tudok, mikor az Uj Cimbora gyermektáborának ezt a nagyarányú megmozdulását látom. Annak a gyermektábornak, amelyre ilyen féltő gonddal ügyelnek fel, amely egyetlen rajzkiállítással ennyi gondolatról, ötletéről, friss életerőről tud tanuskodni, annak a gyermektábornak jövője van. Mi a nagybányaiak, megértettük, mit jelent az Uj Cimbora munkája. Mellette leszünk a Családszövetség munkáján keresztül ennek a kis lapnak — mellette leszünk szívvvel, szóval és tettel.

Ugy áll előttem, ahogy utoljára kezét szoritott velem, bizakodóan és biztatóan. Drága jó János bácsi, alig egy hétre rá, már ravatalon feküdt. Hirtelen, minden előzetes betegség nélkül érte a halál.

Ha távozásával nagy veszteség érte szerető családját, az egyházát, amelynek papja volt, a Magyar Pártot, amelynek vezető egyénisége volt — nagy veszteség ért titeket is kis cimborák, mert a ti ügyeteknek erdélyszerte a legelkesebb apostola volt.

Legyen áldott a pihenése.

Örizzük meg emlékét a muló esztendőkön keresztül hálás szeretettel.

L. M.

A szerencsemalac

Egy gyönyörű szép hathetes malacot kapott Évike a keresztapjától, — karácsonyi ajándékba.

Fehér volt és göndörszörű, mint ahogy illik egy jófajta mangalicához.

— Szerencsemalac — mondta keresztapa.

Nagy volt az Évi öröme. Nem kellett neki sem játék, sem baba. Jobban örült ennek a csöpp élő jószágoknak, melynek ha megvakarta a füle tövét, mindjárt lefeküdt a földre, — hogy dörzsölgesse meg a hasacs-káját is.

Aztán úgy szerette a jó ételeket is!

Ha Évi beosont a kamarába, hogy valami jó falatot hozzon, a kis malac türelmetlenül ütögette orrával az ajtót és rőfögött, mintha mondaná:

— Jöjj már hamar kis gazdám.

Ugy járt Évike után, mint egy kis kutyá. Ha leült Évi a kis székre, mindjárt a lábához telepedett.

— Hej, milyen jó paprikás szalonnát eszünk ebből a télen! — tréfálkozott a kis leánnyal édesapja.

De Évi nem vette tréfára. Mindjárt sírásra görbült a szája, úgy mondta:

— Marcit nem engedem oda a mészáros bácsinak. Meghálnék bánatomban, ha szegénykét megölnék.

Nem is bántotta senki a kedves jószágot. Sőt, annyira kedvezett neki az egész háznép, hogy a sok jó falattól hamarosan tokát eresztett. Olyan gömbölyű volt, majd felgurult.

Egy nap az udvaron sétálgatott Évi a Marcival, mikor a szomszéd ház udvaráról keserves sirás hangzott át. Évi átnézett a kerítés résén. Ő ismerte jól azokat a szegény embereket, akik ott laktak.

Egy teljesen nyomorék ember volt a háznál. A felesége tartotta el a keze munkájával, három gyermekével együtt.

Minden vagyunkájuk egy malacból állt, egy csenevész kis jószágból.

Most ott látta Évi a malacot elnyúlva az udvar közepén, mellette a szegény asszony, kezeit tördelve zokogott. De sirtak a gyer-

mek is hangos szóval, úgy, hogy Évi is sirva fakadt a kerítés mellett.

Rögtön látta, hogy elpusztult a szomszédok malackája. A család fájdalma a szíve mélyéig meghatotta. Megértette, hogy ezeknek a szegény embereknek milyen nagy kincs volt ez a kis állat. Ebből remélték a téli élelmet az éhező gyermekeknek. Ez volt minden reménységük!

Beszaladt a szobába és kihívta édes anyját.

— Anyukám, nézz át itt a kerítésen.

Édes anyja átpillantott és neki is könnyű volt a szemében, mikor visszafordult.

Évi a kipirulástól felindulva állt ott. Vakargatta a Marci füle tövét és kérőleg nézett édes anyjára.

— Engedd, hogy a Marcit nekik adjam! Szegények olyan szerencsétlenek...

Édes anyja megölelte.

— Jól van gyermekem. Tedd amit szíved diktál, ez Istennek tetsző cselekedet.

Igy lett Marciból igazi „szerencsemalac“, mint ahogy keresztapa mondta.

És Évi sem halt bele az elválásba, sőt nagyon-nagyon boldog volt, hogy jót cselekedhetett ezekkel a szegény emberekkel.

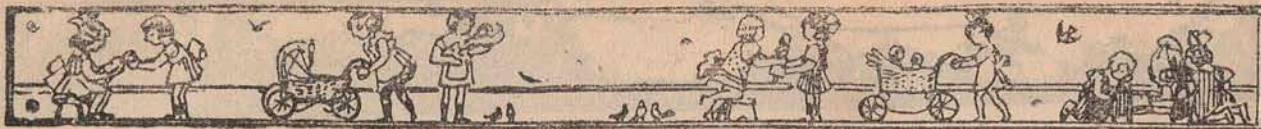
Gál Lajosné.

Az új cimborák toborzója.

Házunk előtt menetel egy kis sereg,
Vigan mennek, köztük egy sem kesereg.
Vigan mennek, mindeniknek Uj Cimbora jár,
Amit minden gyermek oly nehezen vár.

Csapj fel pajtás te is hát e seregbe,
Vigan mégy majd te is, nem keseregve.
Olvasol majd mesét, verset, mókát belőle,
Kis cimbora fel a fővel, előre!

A toborzó a nagybányai játék és Meseország kiálltása alkalmával íródott, a nagybányai kis cimborák már meg is tanulták, még ott a kiállításon. Dallama: „Házunk előtt mennek el a huszárok“ c. dallal azonos.

Egy új találmányról

— Édesapám mi volt az a selyemzsinóru, nagypecsétés, cirádásrajzu írás, amit édesapáék olyan izgatottan nézegettek és tárgyaltak?

— Az nem gyermekdolog Ferkó fiam.

— Nem baj édesapám, akármilyen unalmas, vagy komoly dolog, engem érdekelni fog, mondjon valamit róla édesapám.

— No, jer hát ide, te javithatatlan kíváncsiskodó Tudóka Ferkó, aztán nézd meg saját szemekkel ezt az okmányt, mert ilyen egy életen keresztül sem lát minden ember.

— Decretum — az van ráírva. Mi ez?

— Mi ez Ferkó fiam? Ez egy új találmánynak a szabadalmi engedélye. Nézd meg jól, ide van írva 1933. nov. 11.-én adta ki 2822. szám alatt a Román Királyi Szabadalmi Hivatal Paul László szatmári lakosnak. Itt van rajta Öfelsége II. Károly király aláírása is.

— Hát a király is aláírja a szabadalmi engedélyt?

— Hogyne! A király elsősorban szerez tudomást arról, hogy milyen találmányok és felfedezések történnek az országban.

— Hogy megy ez a szabadalmazás édesapám?

— Hát ugy Ferkó fiam, hogyha valaki valamit feltalál, csak úgy gyárthatja és hozhatja forgalomba, hogyha előbb szabadalmaztatja. Vagyis a szabadalmi hivatalban szakemberekből álló bizottság előtt ismerteti találmányát. S amennyiben az a célnak megfelelő és még senki által feltalálva nincs, a szabadalmi hivatal megadja a gyártásra és a forgalomba hozatalra az engedélyt.

— A Paul bácsi találmányát is így engedélyezték?

— Éppen így. Mikor hosszú évek kísérletezése után Paul László rájött arra, hogy milyen módon lehetne a gépek meglévő erejét fokozni és megsokszorozni, anélkül, hogy ahhoz több fűtőanyag használna el, a találmány iránt beadta a szabadalmazási kérését.

— És mi ez a találmány édesapám?

— Amit az előbb elmondtam: erősokszorozító gép. Nagy horderejű találmány lenne, ha beválna, az államgazdaságban milliárdok meg-

takarítását jelentené. A feltaláló szerint könnyen felszerelhető stabil, vagyis egyhelyben működő gépekre, továbbá mozdonyokra, gőzhajókra, repülőgépekre és autókra.

— Azt mondta édes apám, hogy nagy horderejű találmány lenne, ha beválna. Hát ha már szabadalmazták, nem azt jelenti, hogy az már be is válik?

— Nem mindig, mert megesik a legtökéletesebbnek látszó találmánynál is, hogy valami ok folytán a gyakorlati életben nem válik be. Paul László bácsi is, mielőtt gyártaná, vagy forgalomba hozná, elkészíti, vagy készítetteti a találmány modelljét, és a szakbizottság bírálja majd el, hogy a gyakorlati alkalmazásban is beválik-e? Ha beválik, gyárthatja maga is, de a feltalálók rendszerint eladják a találmányaikat.

— És ki vesz meg egy ilyen találmányt? Drága egy ilyen találmány, édes apám?

— Meghiszem azt, Ferkó fiam. Hogy ki vesz meg egy ilyen találmányt? Magán ember ritkán. Vagy az állam veszi meg, vagy a pénzes emberek állnak össze részvénytársaságban, a találmány megvételére és értékesítésére, mert itt már súlyos milliókról lehet szó.

Ilyen esetekben a feltalálónak nagy segítségére lehetnek az újságok, amennyiben a találmányt ismertetik és így felhívják rá a pénzes emberek figyelmét.

— Vajjon a Paul bácsi találmányát is meg fogják venni?

— Ha jó, egész biztosan. Amint hallottam, máris jó vágányban halad a találmányának az ügye. A „Curentul“, a legnagyobb bukaresti lapok egyike tudósítót küldött le Szatmárra, hogy a találmányról híreket szerezzen lapja számára. Ugy látszik, hogy ott már foglalkoznak az ügyvel, mert a tudósító megkérdezte, hogy vajjon egy millióért eladná-e a feltaláló a találmányát?

— Egy millióért? Hiszen az rengeteg pénz.

— Dehogy is olyan rengeteg. Gondolj csak vissza a gőzgép, a rádió feltalálói. Milyen hatalmas lépésekkel vitték előre találmányaikkal az emberiség fejlődését. Ki sem lehet fejteni, számítani, hogy pénzben mennyit ér egy-egy jól bevált találmány.

A három bölcs

Volt egyszer, hol nem volt, volt egyszer messze, messze egy ország, amelynek a királya nagyon szomorú volt. Alattvalói nagyon rosszak voltak. Állandóan veszekedtek, adót nem fizettek. Az ellenség könnyűszerrel elfoglalhatta volna az országot, mert nem szívesen fegyverkeztek.

A király gondokba merült, hogy mi tévő legyen. Magához hívatta az ország három bölcs emberét, hogy kikérje tanácsukat: hogyan javítsa meg alattvalóit s miképpen tegye erőssé az országát.

A király így szólott hozzájuk: „Rosszul állunk és meg kell javítsuk az erkölcsöket. Mihez fogjunk hát?” Az első bölcs azt mondta: „A felnőtteket nehéz megjavítani, Felség, inkább arra törekedjünk, hogy a gyermekeinknek jó nevelést adjunk“.

A király rövid ideig gondolkozott. Azután kérdé: „Miben álljon az a jó nevelés?” A második bölcs felelé: „Tanítsuk meg a gyermekeket, hogy szeressék szüleiket és rokonaikat, hogy segítsék egymást és összetartsanak“.

Miután a király ismét gondolkozott, megkérdezte a harmadik bölcsöt is: „Vajjon elég lesz-e ennyi tenni? A harmadik bölcs így felelt: „Uram, királyom, én úgy gondolom, hogy ennyi nem lesz elég. Tanítsuk a gyermekeket, hogy szeressék az összes embereket, akikkel egy faluban és városban laknak.“

A király azonban nem volt megelégedve ezzel a felelettel sem és még egyszer az első bölcshöz fordult: „Kegyelmed mit szól hozzá“?

Az első bölcs így válaszolt: „Felséges királyom, az én szerény véleményem az, hogy tanítsuk meg gyermekeinket arra, hogy szeressék a hazát és dolgozzanak érte szeretettel. A haza több nekik, mint a rokonok s több nekik, mint azok az emberek, akikkel egy faluban és egy városban laknak. Ha a hazát szeretik, akkor szeretik mindazokat, akik egy anyanyelvet beszélnek és ősiknek évszázados szokásai szerint élnek“.

A király megelégedve bólintott és így

szólott: „Bölcsen és jól beszéltél“. Attól kezdve az első bölcs a király jobb keze lett.

Románból fordította: Józsa János.

Bélyeggyűjtés
Vezeti: BÉLA bácsi

A bélyeggyűjtés igen elterjedt, kellemes és hasznos szórakozás. Ma már a világ minden részében rengeteg fiatal és felnőtt ember foglalkozik vele és találja benne szórakozását. Sőt van már sok olyan egyesület is, ahova a világ különböző tájairól beiratkoznak az emberek, közlik egymásnak címeiket és levelezés útján cserélik a bélyegeket. Tanuljatok hát szorgalmasan világnyelveket, különösen az eszperantót, mert később módotokban lesz ilyen levelezésekkel tudásokat kibővíteni és olyan embereket közelebről megismerni, akikről nyelvtudás nélkül, csak könyvekből olvashattok valamit. Ezek többnyire jó barátokká válnak és akit közületek az utazási vágy, vagy hivatás innét messze elvisz majd, az számíthat az ilyen távoli jóbarát utbaigazítására és támogatására.

Édesanya megfürösztö Janikát,
Azután meg hugoskáját, Pannikát.
A tisztaság fél egészség, gyermekek,
Azért hát a víztől sohse féljeteek.

ÉDESANYA POSTÁJA:

A gyermek egészsége

DOKTOR STEUER JENŐ BACSI ÜZENETE UJÉVRE

Ugy-e kis cimborák, milyen jó sütkérezni a meleg kályha mellett!!

Még az ablakból nézve sem esábit semmi a kimenésre. Pedig, higyjétek el, jó lenne megpróbálkozni s kiűnn egy kissé széjjelnézni. Mert nem is olyan csunya s nem is olyan rideg a hideg odakünn, különösen, ha jó melegen felöltözködtök. A nagy szabad természet felöltözött a tél pompájába. Szép fehér hó esett, amely friss ropogásra fagyott. A napsugarai bágyadt ragyogással verődnek vissza a hókristályokról. A házak teteje, az utak, a fák, bokrok, minden-minden ezüstösen csillog. A nagy némaságot időnként egy-egy szán csillingelése szakítja meg.

Az egész természet halottnak látszik, pedig csak alszik. Téli álmát alussza s az idén fehér álma van. Az alvó természetet még színesebbé csak a ti jelenlétetek tehetné. Hadd élénküljön fel az ezüstös ragyogású némaság a ti hangotok csengésétől!

Járjatok ki, gyermekeim, minél többet, játszatok, hólabdázzatok. Csináljatok hóembert, kocsolyázzatok, sieljétek, szánkózzatok. Kipirul tőle a kis arcotok, megnő az étvágyatok, felderül a kedvetek, mélyebb álomba merültök utána s egészségesebb, frissebb lesz az ébredésetek. Használjátok ki a nagy természet téli szépségeit; így lesztek erőteljesebbek, egészségesebbek. Hiszen a közmondás is így mondja:

— Ép testben ép lélek!

AZ UJ CIMBORÁK RAJZKIÁLLITÁSA NAGYBÁNYÁN

Bizonyára kíváncsian várjátok a nagybányai rajzkiállítás eredményét. Hogy mit szoltak a nagybányaiak a kis cimborák rajzaikhoz és kik nyertek jutalmat?

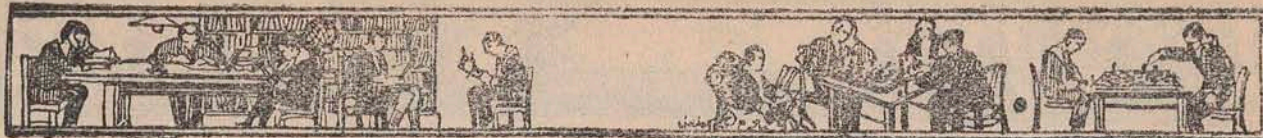
Bár Nagybányára nem vittünk el minden rajzot, mindössze 250 rajzot állítottunk ki, de ez is betöltött egy hatalmas nagy termet. Tudnotok kell, kis cimborák, hogy Nagybánya művész város, ahol az emberek szinte a levegővel együtt szívják be a Szépségek, a Művészetek iránti szeretetet. Itt van az európai híru festőkolónia is.

Hiszen tulajdonképpen azért is akarta az Uj Gimborák Nagybányán bemutatni a rajzaitokat, hogy maguk a festőművészek bírálják el a sok beküldő közül kik a tehetségesek, hogy azokat továbbra is figyelemmel kísérhessük. Éppen ezért is a kiállítás előtt meglátogattuk és meghívtuk a kiállításra a festőművészeket és nem is gondoljátok milyen szeretettel, érdeklődéssel foglalkoztak a rajzkiállításon levő rajzaitokkal.

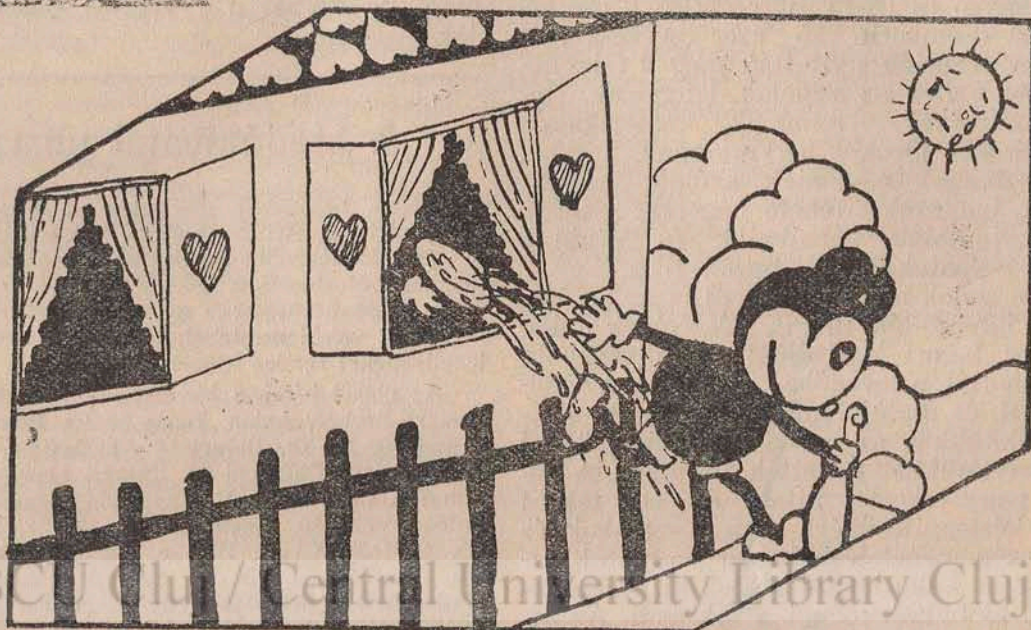
Megdicsérték a kis Lakatos képeit, de egy szersmind Krizsán János azt is megjegyezte,

hogy a rajzolgató kis cimborák, ha rajzolgatnak saját meglátásaik után rajzoljanak, fessenek, ne csupán gépiesen másoljanak. De dicséretet kaptak a Szigyártó Edith, a Deutschen-schmied Jenő, Róth Őcsi, Nagy Loránd, Szatmár, Csorba Bandika, Erdőd, Fráter Loránd, Berkessy Zoli (Nagyvárad) rajzai. A nagybányai gyermekek közül az állami óvoda növendékei, a ref. elemi iskolások és az állami fiu elemi iskola növendékei vettek részt rajzaikkal. Sokan nyertek jutalmat. Így kis cimboráink közül: Derecskey Sándor és Lajos (Miki egér levelezőlap), Ember Ilonka (rajzfűzet), Janovszky Rózsika és Sándor (Miki egér lev. lap), Zavory Béla (Lakatos István, Szatmár, díját), Téglás Erzsike (nótásfüzet) Takács Lily (rajzfűzet), Szilágyi Erzsike (Miki egér lev. lap. Az állami iskolából díjat nyertek: Poienaru Anton (Miki egér lev. lap sorozat), Niculescu Gh. (Miki egér lev. lap sorozat), Pop Traian (Miki egér lev. lap sorozat), Lakatos István, Szatmár, Werne: Felfordult világ c. diszkötésű könyvét kapta jutalmul.

A rajzkiállítással párhuzamos Mescor-szágról majd a jövő számunkban írunk nektek.

Cinike és Miki regényes története

Ha ránéztek erre a képre, mindent megtudtok belőle, akár el se mondjam. Bum, bum, esitt-esatt — kinyílt a másik ablak, de nem Cinike bájos arca, hanem Ófelsége IX. Miki egérkirály haragos ábrázata jelent meg benne.

— Mit, még megzavarjátok királyi nyugal-mamat? Semmirekellők, majd adok én nektek!

Hol egy kancsó víz? Bár Hold apó könnyeket hullatott a gyászos eset láttán, ez már mit sem változtatott az eseményeken.

Miki — bár fut, szalad, rohan,
Nyakát éri hideg zuhany.

(Folytatása következik.)

Ahogy kis munkatársaink irnak . . .

Tereh Pisti nyári beszámolója.

Kedves Marcella néni!

Én is azon boldog gyermekek közé tartoztam, akik a világ-dsembori napjain résztvettek. Az ott töltött napok felejthetetlenül kedvesek nekem, nyári vakációm legszebb emlékei közé tartoznak. Julius 31-én indultunk el Szatmárról, hogy augusztus 2-án az ünnepélyes megnyitáson már ott legyünk Gödöllőn.

Gödöllő Budapesttől kb. egy óra járásra van vonaton, vagy villamoson. Gödöllő szép kis város, amely arról nevezetes, hogy

ott van a királyi kastély, amely körül van véve nagy parkkal és erdővel. Ebben az erdőben volt megtartva a világ IV.-ik cserkész összejövetele, amelyet dsemborinak hívnak. Mindenhol cserkész rendőrök voltak, akik a közönséget a tekervényes utakon igazították. Végre eljutottunk az arénához, ahol az ünnepélyes diszfelvonulást tartották. Három tribün volt. A középsőben volt a diszpáholy, ahol az előkelőségek foglaltak helyet. A himnusz hangjai mellett a láthatáron megjelent fehér lovon a kormányzó, utána szintén lovon Lord Bäden-Povel (BI-PI).

Ó utána a testőrök lovas csapata. A kormányzó és Bi-Pi elvonultak a tisztelgő csapatok előtt, majd a mikrofon elé állottak s a kormányzó és Bi-Pi üdvözölték a cserkészeket. A dsemborin 25 ezer cserkész vett részt. A franciák nyitották meg a felvonulást, után jöttek az angolok, lengyelek, finnek, osztrákok, románok, amerikaiak, ausztráliaiak, törökök, egyiptomiak, irakok, esztek, számiak, ceyloniak, skótok, csehek, svájciak, bulgárok, fekete négerok, a sárga japánok, indiaiak, jamaikaiak és végül a magyar csapatok beláthatatlan sora.

Az angolok nagy ordítással és kalap lengetéssel üdvözölték Bi-Pit. A svédek a kalapjukhoz fogott luftballont a diszpáholy előtt engedték a levegőbe. A skótok a szoknyájukkal és dudájukkal, a lengyelek nemzeti viseletükkel, az amerikaiak tömegükkkel és felszerelésükkkel keltettek feltűnést. A románok nagy sikert arattak és sok tapsot kaptak kézlendítésükért. Az osztrákok és finnek szép menetelésükkkel, a magyarok árvalányhajas kalapjukkal tűntek ki. A kis japánok nem tudtak menni a taktusra. Az afrikaiak nagy feltűnést keltettek fekete bőrükkel, az egyiptomiak és arabok hosszú slepjükkel, a hinduk turbánjukkal. A csapatok visszamentek az aréna tulsó oldalára, ahonnan elindultak és nagy huj-huj hajrá kiáltással Bi-Pi elé rohantak úgy üdvözölték őt, mint atyjukat, a cserkészet megalapítóját. Az ember nem látott mást csak egy nagy zászló-erdőt és árvalányhaj-mezőt. Festői látvány volt! Nagy éljenzés között elvonult a kormányzó és Bi-Pi. Már esteledni kezdett, mikor a csapatok hármassorokban hazamentek, mindenki a saját táborába, hogy készülődjenek az esti nyilvános táborüzre.

Kezeit csókolom Marcella néninek és üdvözlök minden kis cimborát:

Tereh István, I. gim.

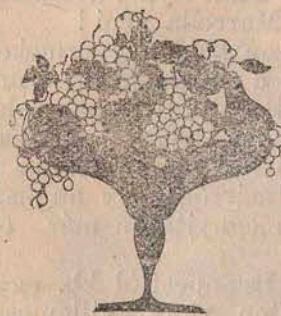
Ezzel a nyári beszámoló közlését lezártuk. Most jön a ti feladatotok. Előveszitek a régi számokat és újra átolvassátok figyelmesen a beküldött beszámolókat. Ti fogjátok elbírálni, melyik érdemli meg az I. díjat, melyik a II.-ik és melyik a III.-ik díjat. Persze ez nem könnyű feladat, mert pártat-

lanul kell bírálni. Eppen ezért a beszámoló elbírálásával elsősorban nagyobb: I., II., III. és IV. gimnazista kis cimboráinkra gondolkunk. A díjakat a nyertesek husztvétra fogják megkapni.

A kiadóhivatal postája

Kérjük hátralékos előfizetőinket, hogy hátralékaikat sziveskedjenek rendezni felszólítás nélkül is — mert kiadóhivatalunknak elsősorban nagy költséget, másodsorban sok munkát jelent a felszólító levelek küldése. Hiszen ez a legkevesebb, amit ezért a kis lapért valaki megtehet: hogy az előfizetési kötelezettségeket rendes időben teljesíti.

Az elmúlt héten a következők előfizetését nyugtázzuk: Borbély Judit, Turda 50 lei, Sommer Mária, Zlatna 100 lei, dr. Rafael M. Algyógy 50, Kilin Sándor, Chisineu-Pădureni 94, Sebesi Laura, Beteshi 50, Sepsy Klára, Hb. 50, Vargha Jolán, Káloz 236, Iványi Katóka, Velis 50, Wenter József, Hb. 17, Toth Mancsi, Hb. 43, Róth Gyula, Hb. 50, Alexa Sándor, Oradea 200, Akos Mancsi, Hb. 50, Szereday József, Hb. 50, Moskovits László és Lili, Hb. 24, Bartha Zs., Hb. 17, Csóti Ilonka, Hb. 50, Schrott Odi, Hb. 20, Geréd David, Nagyenyed 50, Pathay Dundi, Hb. 40, Wiltmann Ili, Hb. 50, Fried Laci, Hb. 50, Fábian Ancsi, Hb. 50, Bíró Katóka, Hb. 50, Szalmáry Zoltán, Hb. 17, Szász Dezső, Baia-Mare 90, Lévy Józsefné, Hb. 425, Milán Lacika, Viile Satu-Mare 100, Faff Lajoska, Tasnád 50, Mihálka Pista, Tasnád 50, Szabó József, Simleul-Silvaniei 50, Fogarassy Gizi, Zalău 67, Leitner János, Alba Iulia 100, Bíró Klárka, Craiovorolj 45, Schallak Jánosné, Hb. 50, Báthory Z., Hb. 50, Sorbán Gizi, Hb. 17, Kuki Árpádné, Hb. 50, Szabó Jenőke, Ploesti 50 lei.

Zörgő dió mogyoró,
Itt van, megjött Télapó.
Esik a hó, fut a szán,
Csilingelve az utcán.

Ha eleszünk az se baj,
Marad fejünkön még haj.
Itt van a tél, jaj de jó,
Éljen, éljen Télapó!

SZERKESZTŐI ÜZENET:

Munkatársainknak, Családszövetségünk tagjainak, lapunk jóbarátainak s nektek is kis cimborák boldog új évet kívánunk.

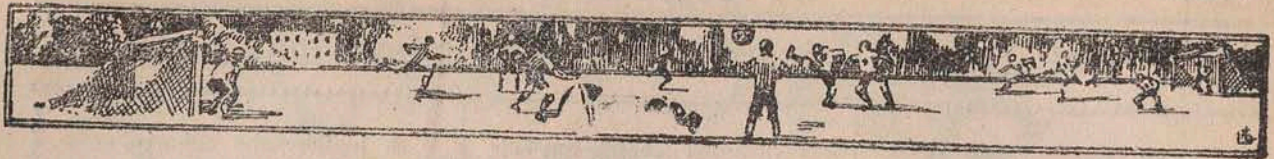
Józsa János, Székelyudvarhely. Levele nagyon kedves karácsonyi ajándék volt nekem. Éppen a karácsonyfa alá kaptam. Addig is míg megleghangu levelére válaszolni tudok örömmel köszöntöm kis lapunk áldozatosszívű munkatársai között; az írásdarabok jönni fognak sorra. — Kirjákné Kovács Emma, Sárköz. Nagyon, nagyon sajnáltam, hogy a karácsonyi ünnepeket nem tölthettem veletek, de a viszonyok úgy alakultak, hogy nem mehettem. De ígérem, hogy amint csak tehetem, kipótolom az elmaradt látogatást. — Reithoffer Ferenc, Gyulafehérvár. Levelét s a kéziratokat megkaptam. Köszönöm, hogy elküldte hozzánk. — Geréd Dávid, Nagyenyed. A Hangya ifteli fiókjá által küldött 50 leít megkaptuk s azonnal javára is könyveltük. A lap nem augusztusban, hanem áprilisban jelent meg s így áprilistól, illetve május 1-től küldöttük meg az összes számokat, mintegy 24 darabot. Reméljük, hogy az angyal karácsony estére el is vitte a karácsonyfa alá. Szíves üdvözlésünk. — Bodnár Irma, Nagyvárad. Hol töltölte az ünnepeket? Magkapja-e rendszeren a küldött lapszámokat? A képeket azért nem hoztuk még, mert a kliséroztatásuk elé akadályok gördültek. Szeretettel üdvözlöm. — Wollner Emília, Hunyad. Levélkédből megtudtam, hogy elköltöztök Hunyadról. Irdd meg mielőbb új címedet, addig a régire küldjük a lapot. — Gróf Béli Margit és Miklós, Dicsőszenimárton. A karácsonyra küldött üdvözléteket megkaptam. Kedves voltál, hogy gondoltál rám. Ej-ej, az a csunya kanyaró úgy megviselt mindnyájatokat. Persze a doktor bácsi szigorú volt s nem engedett olvasni sem. De azért mégis megtudtátok mi újság a kis cimborák között, mert édes jó anyád a lázmentes órákban elolvasta nektek az Uj Cimborát. Azt írod, szeretnéd terjeszteni te is az Uj Cimborát, de a környezetekben nincsenek olyan gyermekek. A fél erre mifelénk is igen szép. A rejtvény-nyeremény éppen olyan, mint a sorsjegy, néha elég egyetlen megfejtés, de néha bizony tíz megfejtést is be kell küldeni míg egyszer nyer valaki. Kinek milyen a szerencséje. — Grünfeld Ferike, Szalmár. Rejtvény megfejtésed beérkezett. Kettő jó benne, a harmadik csak félig. No, de sebbaj Feriket a legközelebbi egész biztosan jobb lesz. Gyűjtöd-e még a bélyegeket? — Karikás Ilonka, Szalmár. A karácsonyi szám megfejtői között te voltál a legelső. A 24-25. szám rejtvényei majdnem mind jók. — Báró Bánffy Kalinka, Kolozsvár. A te kedves levélkédet is karácsonykor kaptam meg. Ha te örültél az én küldeményemnek, és is örültem ám a te le-

velednek. Elképzelem, hogy milyen nagy gonddal, figyelemmel rajzolgattál belüt-belü mellé, hogy nekem örömet szerezzél. El is leszem emlékebe ezt a levélkédet. — Balogh Anlika, Szalmár. Ugyes kis cimboránk vagy, hogy még a keresztrejtvényeket is teljesen egyedül fejtegeted. No, lesz is belőled jó rejtvényfejtő. — Hajdu Zolika, Szalmár. Köszönöm Zolika a figyelmedet. Megkaptam a karácsonyi és újévi üdvözléteket is. Én is kívánok neked hasonlóan boldog újévet. — Tóth Zoltánka és Levente, Halmi. No már aggódtam, hogy utközben elfogyott a benzin és a két kis repülőgép nem fog megérkezni karácsonyra. De úgy látom, a karácsonyi levélkétekből, hogy mégis csak megérkeztek a repülőgépecskék. — Ferenczy Józsika és Ancika, Balmazújváros. Örültem Józsika az Uj Cimborá kis rajzfűzetének — s amint írod — már rajzolgatsz is bele. De szeretted volna, ha a nevedet is ráírtuk volna. Anyuka leveléből olvastam, hogy Ancikát a számarköhögés miatt most Miskolc mellé vitték, levegőváltásra. Így hát most egyedül olvasgatod az Uj Cimborát. A rejtvény amit megfejtettél, jó. Pedig te még csak első elemista vagy és nem is segítelt senki a megfejtésben.

Ugyes kis cimboránk vagy Józsika. — Szép Ferike, Turulung. Képzelem, Ferikém, milyen nagy volt a szomorúságod, hogy karácsonyra nem érkezett meg az Uj Cimborá. Pedig, látod, mi elküldtük neked. Kétszer is láttam a postára menő lapok között. No, de pótoljuk neked. Szeretettel üdvözlöm kedves szüleidet. — Szabó Lali, Szalmár. Kérdezed, hogy honnan vittük a kis repülőgépeket, meg a papirautót és eukkorral töltött üvegpálcákat. Nem vittük mi ezeket, hanem Léva néni ajándékozta az Uj Cimborának karácsonyra, azért, hogy majd juliomazzuk meg az előfizetőgyűjtőverseny végén ezeket, akik a legtöbb kis cimborát szerezték, továbbá az ügyes rejtvényfejtőket s mindazokat, akik arra érdemeiket szereznek. — Faff Lajoska, Tasnád. A küldött 100 leí előfizetésből 50 leít Mihályka Pisti javára könyveltünk. A kisautót elküldtük, ha nem képtad volna meg, úgy küldünk valami más helyette. Az előfizetésed 1934 április 15-ig rendben van. — Bíró Klárka, Királydaróc. A küldött előfizetési díjat megkaptuk. Nem írtad meg Klárkám, hogy melyik szám hiányzik s így nem tudom melyiket küldessem meg.

DALOLJATOK KIS CIMBORÁK!

„Sárga csikó, esengő bongó rajta,
Az én rózsám, jaj de nagyon árva.
De fogadom, nem lesz soká árva,
Szüret után én leszek a párja.“

FEJTÖRŐ

KERESZT-REJTVÉNY

Beküldte: Róth Margit és Imre, Szalmár.

1	2	3	4	5	6
7		8			
9	10	11			
12			13		14
15			16		17
	18	19	20		
21	22		23		24
	25		26		

Vizszintes: 1. asztali tennisz, 7. rangjelző szócska, 8. élkezés, 9. hozzátartozó, 12. névtelen, 15. férfi név (ékezett hiány), 16. gazdasági szerszám, 18. ez alatt fészkel a fecske, 21. csésze népiesen, 23. házi állat, 25. főzelőanyag, 26. leánynév.

Függőleges: 1. esernyő népiesen, 2. leány név, 3. angol pénz, 4. szibériai folyó, 5. helyhatározó, 6. „Gida” mássalhangzói, 10. ragályos betegség, 11. ásvány (ékezet hiány), 13. nem az, 14. ásvány, 17. fej része, 19. sir, 20. gazdasági szerszám, 22. B. F., 24. vissza az ABC-ben egymás után következő betűk.

BETUREJTVÉNY.

Beküldte: Öreg Góbé.

S G G A — ?

L L ki $\frac{5 \text{ kg}}{1}$ — ?

KI TALÁLJA KI?

1. Mikor jön ki először a medve a barlangjából?
2. Hol vannak a papirgyárak Erdélyben?

3. Ki volt az utolsó Árpádházi király?
4. Mivel lehet kivenni a világos színű ruhaanyagból a tintapecsétet?
5. Ki írta: Mesebeli kiskirályhoz betévedt egy kisleány c. verset?

Cin-cin pereme, körme hegyén köfele, vas a buborája. Mi az?

A 24.-ik szám megfejtése:

Négy dobon, dobondaré, két kocson kocsondáré, csak egy maga suhancaré — ló lába, füle és farka.

Úton megyen, úton halad, hol lassan megy, hol meg szalad, szeme négy, füle négy, körme pedig huszonnégy — lóhátas ember.

Négy viszi egy őrzi — a halottal négyen viszik, s aki őrzi: a jó Isten.

Ha valaki szombaton szapul, akkor az üst kor-mos.

Nekem olyan kis lovam van, amely minden házba benyerit — dob.

Keresztrejtvény. Vizszintes: 1. papsajt, 7. pap, 8. na, 10. ik, 11. Ybl, 12. Lia, 13. O. C. 15. ír, 16. lép, 18. aranyos. Függőleges: 1. Panyola, 3. P. P. 4. as, 5. (cs)lap, 6. farkas, 9. Abc. 10. I. I. I. 15. lány, 17. Pi.

Dóllőrejtvényt tévedésből még egyszer leközl-ték.

Rejtett város nevek: Kassa, Szabadka.

Megfejtést küldtek be: Kerikás Ilonka, Szalmár; Balogh Antiká, Szalmár; Szabó Dini, Marosújvár; Kiss Jenő, Torda, Szabó Laci, Nagyenyed; Weinberger Aliz, Kolozsvár; Rosenfeld Sári, Szalmár; Nagy Baby, Kolozsvár.

Nyeriesek lettek: Balogh Antiká, Kerikás Ilonka, Rosenfeld Sári.

A Családszövetség tagjainak 160 Lei és 10 Lei portó. Egyes szám ára 6 Lei. Magyarországon 12 p. Jugoszláviában 150 dinár. Csehszlovákiában 60 ek.

Főmunkatárs: TELEKY DEZSŐ.

Uj Cimbora szerkesztősége és kiadóhivatala
Satu-Mare, P. Bratianu No. 9.

SZABADSAJTÓ R. T. NYOMDABÉRLETE

Hol és kinél vásárolnak a kis cimboráknak ?

Iskolatáskák, bőröndök és bődíszműárak

**SZÉKELY
SÁNDORNÁL**

Szalmár, Str. Stefan cel Mare

Ha vásárolni mentek anyukával harisnyát, szelvetert, léli-sapkát SZATMÁRON,

SZABÓ ISTVÁN

bácsinál vegyefek.
Str. V. Lucaciu (Hám János-u.)

A legfinomabb cukorka, csokoládékészítmények

PILLICH DEZSÓ

cukorka, csokoládé gyárában készülnek.

Cluj-Kolozsvár, Str. Bop. G.

A legizlésebb női, gyermek és leánykacalapok

**VODICSKA
NÓVÉREKNÉL**

készülnek. Szalmár,
P. Braianu (Deák-tér) 9. sz.

Naponla frissen pörköll kávé különlegességek, rum, likőr, bor, tea, fűszer és csemege-áru legolcsóbb beszerzési forrása

M. FILEP

fűszer és csemegeüzletében,
Szalmár, Fehér ház sarok.

Hogyha jön a vizsga napja Ruhát kap apraja-nagyja

SPITZ BÉLA
cég üzletében.

Mindenfélét kaphatsz bőven.
Szalmár, Stefan cel Mare 2.

Mikulásra, karácsonyra cukorkát, csemegét, fűszerárut legolcsóbban

RACZ ISTVÁN-nál

lehel vásárolni. Str. Stefan cel Mare (Kazinczy-u.) 29.

A legszebb, legjobb fényképek olcsó árban készülnek

ASZÓDY

mütermében, P. Brahanu 9.

A legkedveltebb cukorka, csokoládé különlegességek

REITER

csokoládégyárban készülnek, Satu-Mare, Str. Regel Maria.

Kis cimborák, gyermekjátékokat NAGYBANYÁN

HORVÁTH

bácsi bazárjában szokott vásárolni karácsonyra a Jézuska

Fonlos, hogy a kalap hogy áll. Akár fiu, akár kisleány. Weisz Juliska mindig jól ad, Kalap venni oda menj hál. Szalmár, Str. Stefan cel Mare

Az anyák figyelmében A vérszegény, gyomorbeteg, szédülős gyermekek és felnőttek számára a legjobb nevű orvosok ajánlják az

AVASGYÖNGYE

üdülőhatású ásványvizet.

Központ: Satu-Mare.

P. Titulescu 22.

Üveg és porcellán áruk, képek, keretelés és üvegezés leszállított karácsonyi árban a

**PORCELLÁN
ÁRUHAZ-ban**

Satu-Mare, Piaa Braianu 9.

Gomb, csipke, fésű, harisnya, kezyü nagy választékban érkezett

MERTZ JÓZSEF-hez

a karácsonyi vásárra. Szalmár (P. Braianu — Deák-tér)

Kileányoknak, kisleányoknak a legszebb bundákat készit

GÖRÖMBEY

szörme üzlete, Satu-Mare, Str. Stefan cel Mare.